

De verdeling van het aantal trajecten over de soorten staat in tabel 3. Elders in deze Nieuwsbrief is voor 1994 de verdeling van trajecten over de soorten besproken. We beperken ons hier tot de constatering dat voor

alle soorten het aantal trajecten waarop de dieren kunnen worden gevonden is toegenomen. Dit betekent dat de invloed van enkele trajecten waarop zeer veel dieren worden gezien relatief afneemt.

Tabel 4
Aantal dieren per telronde.
Landelijke gemiddelden
in 1993 en 1994

Soorten	gemiddelde score		Verschil
	1993	1994	
Zandhagedis	2.8	2.4	lager
Levendbarende hagedis	4.6	5.1	hoger
Ringslang	1.2	1.8	hoger
Adder	2.8	2.2	lager

De trefkans van de soorten, het gemiddeld aantal dieren dat per bezoek op een traject is geteld, is weergegeven in tabel 4. (De gladde slang en de hazelworm zijn buiten beschouwing gelaten). De gemiddelden van de soorten zijn voor beide jaren vergelijkbaar. De levendbarende hagedis is in beide jaren het meest frequent waargenomen. Daarna volgen de zandhagedis en adder. De ringslang is moeilijker te tellen. De gegevens laten goed zien hoe riskant het vergelijken van absolute getallen is, vooral in deze fase van de ontwikkeling van het

Meetnet. Het aantal waargenomen zandhagedissen en ringslangen is in 1994 toegenomen, er zijn meer trajecten gelopen maar gemiddeld zijn er minder zandhagedissen gezien en meer ringslangen. Het aantal waargenomen adders en levendbarende hagedissen is afgenomen, het aantal trajecten is verdubbeld maar gemiddeld zijn er in 1994 meer levendbarende hagedissen gezien en minder adders. In het algemeen kunnen we op basis van deze gegevens niet zeggen dat 1994 een minder jaar was om reptielen te zien.

Duinhagedissen in 1993 en 1994

Omdat de duinen al twee jaar ongeveer even intensief onderzocht zijn geven we een overzicht van die twee jaren. In tabel 5 is voor elk duingebied voor 1993 en voor 1994, het gemiddelde aantal zandhagedissen gegeven dat per traject tijdens een ronde is gezien.

In het hele duingebied zijn in 1994 gemiddeld minder dieren gezien dan in 1993. Hetzelfde geldt voor voor de afzonderlijke trajecten. Op alle trajecten die in beide jaren zijn gevolgd, ook de trajecten in het binnenland, zijn gemiddeld minder dieren gezien. Wij hebben dan ook de indruk dat 1994 minder gunstig was om zandhagedissen te zien dan 1993. Als we de gebieden op volgorde van gemiddelde zetten dan zien we dat het patroon over 1993 en 1994 hetzelfde is. De Duinen Wassenaar scoorde in beide jaren het hoogste, de verdubbeling van het aantal trajecten in

1994 heeft hierin weinig veranderd. Blijkbaar geven de nieuwe trajecten vergelijkbare resultaten. Kennemerland, het gebied van Egmond tot aan het Noordzeekanaal, scoorde in beide jaren het laagst.

Deze resultaten zijn hoopgevend voor de toekomst van het Meetnet. Zoals hierboven blijkt kunnen de telresultaten van een gebied van jaar tot jaar variëren. Dit wordt onder andere veroorzaakt door het weer. Willen we over een periode van meerdere jaren trends aantonen en de aantalsontwikkeling in verschillende gebieden kunnen vergelijken dan mogen factoren als het weer het beeld niet verstoren. Deze eerste resultaten geven aan dat voor de zandhagedis in de duinen vergelijking van gebieden goed mogelijk is.

Tabel 5
De trefkans op
zandhagedissen voor
vijf duingebieden in
in 1993 en 1994.

	1993	1994	Verschil
Kennemerland Schoorl-Egmond	1.6	1.6	gelijk
Kennemerland Egmond-NZkanaal	1.0	0.7	lager
Kennemerland Zuid	2.1	1.6	lager
Amsterdamse Waterleidingduinen	2.6	2.1	lager
Duinen Wassenaar	4.0	3.1	lager
Hele duingebied	2.2	1.8	lager